

portret

JELTJE WEIJER GREIDANUS

Stralend de hoofdrol in Jouw Eigen Leven

Jeltje Weijer Greidanus (54) is eigenaresse van JEL Jouw Eigen Leven. Ze coacht vanuit de basis en is er speciaal voor gevoelige, temperamentvolle kinderen én hun ouders.

Zelf bleef Jeltje ongewenst kinderloos terwijl ze heel graag moeder wilde worden: "Als klein meisje wilde ik al moeder worden. We hebben alle vruchtbaarheidstrajecten doorlopen, maar mijn levensdoel werd niet vervuld. Het was een zwarte periode toen dat niet lukte. Op een hele natuurlijke, viciende manier gingen we vanuit het vruchtbaarheidstraject over in het adoptieproces. Alles wat tegen zat in het krijgen van kinderen op een natuurlijke manier, zat mee in het adoptieproces. We hebben al heel snel een dochter gekregen die nog maar vier maanden oud was, een baby! Drie jaar later kregen we nog een zoon. Ook hij was nog maar 4 maanden oud, ook nog een baby. Wat een geluk! Deze kinderen zijn het beste wat me in mijn hele leven ooit is overkomen."

Haar grootste wens werd vervuld: "De manier waarop zij mij elke dag tot moeder maakten, was in het beging niet makkelijk. Er zat nog heel veel onverwerkt verdriet in mij, waar ik me niet bewust van was. En ook de kinderen dragen het verlies van hun biologische moeder met zich mee. Met name onze oudste dochter spiegelde in het begin zowel haar verdriet als dat van mij. Alleen dat herkende ik in het begin helemaal niet."

Wat zich binnen in Jeltje afspeelde, zag ze o.a. terug in haar nog jonge dochter: "Ik ben als kind onbewust heel erg loyaal geweest naar mijn omgeving. Naar de in die tijd dienende normen en waarden. Dat wilde ik natuurlijk niet, nee juist het tegenovergestelde, maar als kind was ik me daar niet van bewust. Geen enkel kind trouwens. Dit soort dingen werken altijd vanuit het onderbewustzijn. Mijn dochter nodigde mij onbewust uit om daar eens naar te gaan kijken. Ze trok zich totaal niets aan van wat ik vond of wilde en ging volledig haar eigen gang. Beide kinderen zijn geadopteerd en hebben een rugzakje, maar ik zelf ook. Net zoals iedereen. Ik besepte dat er in mijn rugzak ook best veel zat, niet hetzelfde als onze kinderen, maar andere dingen en minstens zoveel."

Als gevolg van dit bewustzijn, voelde ze ruimte om regelmatig hulp te vragen bij de opvoeding: "Je hoeft het niet allemaal alleen te doen en te weten. Omdat wij ouders zijn van adoptie-kinderen waren wij ons heel erg bewust van het feit hoe belangrijk een veilige hechting is voor een kind. Hierin hebben wij van te voren behoorlijk wat voorlichting gehad waardoor hulp vragen voor ons geen "ding" was. Alle keren dat we hulp hebben gevraagd voor onze kinderen, kregen wij als ouders ook hulp. Ik ontwikkelde mij daardoor als moeder waardoor ik met hele andere ogen ging kijken naar het gedrag van onze kinderen. Wat betekende dat voor mij, waar mocht ik zelf mee aan de slag gaan? Dit leverde enorm veel bewustzijn op."

Jeltje wist als kind niet wat ze wilde worden. Ja moeder, en zangeres met lang blond haar. Zoals Agnetha van Abba: "Op een gegeven moment moest ik toch wat kiezen. Ik wist het niet, maar zelf was ik altijd bang voor de tandarts. Ik dacht, weetje, ik leer voor tandartsassistentie en in de praktijk ga ik die kinderen helpen zodat ze niet zo bang meer hoeven te zijn voor de tandarts."

14 jaar lang werkte ze in een tandartspraktijk en daarna ging ze aan de slag als medisch secretaresse bij de Poli Oogheelkunde in het ziekenhuis: "De ogen kwamen ook aan bod, het "anders kijken". Met terugwerkende kracht is het connecting the dots. Ik heb er 18 jaar gewerkt maar zat daar uiteindelijk niet meer op mijn plek. In 2017 had ik al de keuze gemaakt om een carrière switch te maken en ben

toen gestart met de opleiding tot Kindercoach. In 2018 ben ik, naast mijn baan in loondienst, mijn eigen praktijk in Kindercoaching gestart."

Ze kwam in 2017 terecht bij de kindercoach opleiding TORI van Christa Wiersma en volgde daarna de verdiepende opleiding tot Kindercoach professional. Ook is Jeltje geschoold om Geboorte in Kaart sessies te verzorgen: "Mijn behoefte aan persoonlijke ontwikkeling was sterker dan het 'worden' van Kindercoach. Ik dacht dat het de verkeerde volgorde was, maar niets bleek minder waar. Ik voel aan alles dat ik een heel groot plan heb, dat ik hier om bepaalde redenen in dit leven ben, alleen vraag me niet wat voor plan. Dat weet ik niet, wel dat het voor me ligt en dat ik gewoon in vertrouwen op dit plan mijn ene been voor de andere mag zetten. Onderweg in dat grote plan."

Dat grootse is niet iets waarmee ik opgegroeid ben. Dienstbaar zijn aan de ander en doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg, dat was hoe het was. Je voegt je als kind naar je omgeving en zwakt die behoefte naar dat grootse af. Zo is het bij mij waarschijnlijk ook gegaan. Onbewust op slot gekomen. Door alle spiegels die ik voorgehouden kreeg van mijn kinderen, tijdens de opleidingen en wat dat in mij teweegbracht, ben ik op mijn eigen weg terug gekomen. Weer op die weg naar dat grotere plan. Ik ben nu los. Ik vind en neem de ruimte. Dit alles is echt het beste wat me overkomen is."

En groots is het zeker. Begin 2021 verhuisde Jeltje met haar praktijk naar een grote, lichte ruimte in een oud schoolgebouw. Een volgende stap in het ondernemerschap: "Ik werk heel intuïtief, een mooie ruimte met een fijne sfeer is voor mij essentieel. Er komen kinderen bij mij die vast lopen. Ze zitten niet lekker in hun vel, hebben veel last van boosheid, verdriet of faalangst. Ouders weten eigenlijk niet wat ze er mee of aan kunnen doen en het ontregelt hun gezin. Het zijn vaak de moeders die als eerst contact opnemen. Ik nodig de ouders uit om samen met hun kind te komen voor een eerste kennismaking. Daarna volgt altijd een afspraak met de ouders, zonder het kind. Ik wil dat ze vrijuit kunnen vertellen waar zij tegenaan lopen zonder dat het kind

hierin belast wordt. Een kind gaat onbewust toch altijd iets van die last dragen en is altijd loyaal richting de ouders. In wezen is het vaak zo dat de ouders "problemen" ervaren met het "lastige" gedrag van hun kind. Het kind zelf heeft er uiteraard ook last van maar beleeft dit anders. Zowel de ouders als het kind zelf begrijpen vaak het getoonde gedrag niet. Er ontstaat onbegrip, onrust en spanning binnen het gezin. Dat is vaak het moment dat ouders contact opnemen met mij."

Tijdens het begeleidingstraject gaan ze vaak helemaal terug naar het geboorte verhaal: "Dan kijken we terug naar de conceptie, de zwangerschap, de geboorte en de eerste 9 maanden na de geboorte. Heel vaak heeft het gedrag een connectie, een oorsprong, vanuit die tijd. Vanuit het geboorteverhaal kan ik ouders leren om met een andere blik naar hun kind te kijken, waardoor de hele dynamiek in een gezin verandert. Met al onze volwassen goede adviezen, gaan we vaak voorbij aan wat het kind vanuit de oorspronkelijke basis nodig heeft. Ik creëer ruimte, aandacht en bewustzijn bij de ouders waardoor ze het gedrag van hun kind beter leren begrijpen. Zodra ze er anders mee omgaan, verandert het gedrag van hun kind. Ik wil het bewustzijn onder ouders vergroten dat de start, die eerste prille, kwetsbare periode van een kind, onbewust de rest van je leven bepaalt. Zowel positief als negatief."

Het geboorteverhaal in kaart brengen zorgt voor begrip voor bepaald gedrag: "Gedrag is een communicatiemiddel. Daaronder zit altijd een gevoel, een behoefte. Dat gevoel heeft een verhaal. Het wil verteld worden. Het gaat primair, via het onderbewustzijn. Het heeft altijd een lijntje met hun begin, de start in hun leven."

Jeltje wil dan ook graag zoveel mogelijk ouders bereiken met haar boodschap. Ook toekomstige ouders. Nog voor het kind er überhaupt is: "Vrouwen die zwanger zijn, én ook hun partners, mogen zich er bewust van zijn dat het kleine inminimenseje, ook al is het nog maar een paar weken oud, op celniveau al bewustzijn heeft en dingen opslaat in het cel geheugen. Bovendien ontwikkelt het brein zich tijdens de zwangerschap

en worden ervaringen ook daarin verweven en opgeslagen. Een kind marineert als het ware in het lijf van de moeder. De emotionele, mentale, fysieke en energetische gemoedstoestand van de moeder heeft invloed op het ongeboren kind. Het wordt één op één doorgegeven aan het ongeboren kind. Wanneer de moeder veel stress heeft, bijvoorbeeld vanwege haar werk, een verhuizing, spanning vanwege een eerdere miskraam of overmatig overgeven, heeft dit invloed op de baby. De moeder kan relativeren, maar de baby in de buik kan dat niet. Die betreft het onbewust altijd op zichzelf. Een ongeboren kind heeft namelijk al bewustzijn. Niet in de vorm van herinneringen zoals wij die kennen, maar in de vorm van het lichaamsgeheugen en het brein dat zich ontwikkelt."

Achteraf bekeken ziet ze dat ze (onbewust) zo'n 30 jaar te lang heeft geworsteld met een stuk 'kind zijn', ook al heeft ze best een fijn leven geleefd: "Ik ben in een liefdevol gezin opgevoed. Het systeem 'kerk' heeft regels, wetten, normen en waarden. Dit voelde voor mij als kind als een te strak keurslijf. Ik ben er onbewust door op slot geraakt. Als kind kom je in aanraking met verschillende systemen: je familie, de

kerk, maar ook je school, vriendjes en vriendinnetjes. Tegenwoordig moeten jonge kinderen al zo veel, ja, ik vind daar wat van. Doordat ze zoveel moeten, gaan ze voorbij aan wat ze mogen, namelijk kind zijn. Het gaat zo jong al over moeten voldoen aan, over presteren. Mogen ze zichzelf zijn en zich op hun eigen wijze ontwikkelen? Je bent per definitie al een succes omdat je geboren bent, maar in onze maatschappij wordt succes afgemeten aan je opleidingsniveau, een goede baan, een dikke auto, veel geld en mooie reizen. Er ontstaat zoveel druk. Vanuit alle systemen doen mensen dingen met de beste bedoelingen. Ik wil daar niet naar kijken vanuit wrok of schuld. En toch gaan we door die opgelegde druk wel voorbij aan het feit dat een kind als eerste prioriteit heeft dat het zichzelf én kind mag zijn. Dat het mag spelen, ontdekken en ervaren. Het beste advies dat ik mijn kinderen kan geven als het even niet lukt: neem pauze. ga naar buiten, ga spelen / bewegen. De aandacht weghalen van de schoolopdrachten die "moeten" zodat er nieuwe ruimte ontstaat. Veel ouders voelen het zelf als falen, als een kind een keer niet met voldoende thuis komt. Maar ook hulp vragen bij opvoedingsperikelen, voelt voor ouders vaak nog als falen. Dat moet anders."

"Tegenwoordig moeten jonge kinderen al zo veel, ja, ik vind daar wat van."

Jeltje wil kinderen graag flink wat onnodige worstelingen besparen: "Natuurlijk krijgen ze hun eigen tegenslagen en dat is ook goed. Teleurstellingen horen bij het leven. Door die ervaringen leer je, wordt je veerkrachtiger. Daar wordt je groot van. Daarnaast kan ik een stuk bijdragen aan de ontwikkeling van een kind. Door ouders bewust te maken van het feit dat we doen en reageren vanuit bepaalde onbewuste overtuigingen. Die je als kleine baby/ kind hebben gediend, maar je gaan tegenwerken als je ouder wordt. Weet je, als beginnende ouder wist ik dat soort dingen niet. Mijn ouders, en heel veel andere ouders, wisten en weten dat ook niet. Ik doe het voor de kinderen. De kinderen zijn de toekomst. Ik ben er ook zeker voor hun ouders. Want kinderen kunnen niet zonder dat veilige vangnet van hun ouders en ze zijn samen onderdeel van hetzelfde gezin. Bovendien zijn ouders ook kind geweest en dragen innerlijk dat kind nog altijd bij hun. Wat voor toekomst willen we voor onze kinderen? Die vraag is actueler dan ooit. Ik wil een kind bewust kunnen maken van zichzelf, wie hij is, wat hij wil, wat hij voelt, wat hij denkt en dat hij helemaal goed is zoals hij is. Zodat het kind gewoon kind kan zijn. Vanuit levenslust, authentiek durven zijn en een gezonde portie lef. Als je een kind dat zelfvertrouwen en een stuk zelfkennis kan meegeven vanuit het gezonde perspectief, dan kan het niet anders dan dat je een mooie toekomst krijgt voor iedereen."

De laatste tijd denkt ze veel na over de vraag waarom ze doet wat ze doet: "Als een kind echt weer in contact komt met zichzelf, met het voelen, met z'n intuïtie dan ligt daar een eigen wijsheid. Ik noem het ook weleers kintuïtie. De intuïtie van het kind. Door hier naar te leren luisteren kan er veel meer balans komen in voelen,

"We hebben als mensen een enorme behoefte aan harmonieuze verbindingen. Wat je in de ander ziet, herken je vanuit jezelf."

denken en doen, waardoor een kind lekkerder in z'n vel komt te zitten en zijn eigen ding vreeër gaat doen. Die eigen wijsheid zit in ons allemaal en die heb je nodig om te kunnen doen waarvoor je geboren bent. Door die verbinding met jezelf al heel jong zo goed mogelijk in balans te brengen en/of te herstellen daar waar het nodig is, hoeft een kind niet zo lang op "andermans pad" te lopen. Als je doet wat een ander wil dat je doet, of zoals het hoort, ben je niet thuis. Zit je niet in je eigen vel. Leef je niet jouw eigen leven. Als we allemaal ons bewust zijn van wie we zijn en doen waarvoor we geboren zijn kunnen we

met elkaar een verdraagzame, liefdevolle wereld creëren. De hemel op aarde. Ik sta in dienst van het Universum, God, de Kosmos. Hoe je het maar wilt noemen. We hebben als mensen een enorme behoefte aan harmonieuze verbindingen. Wat je in de ander ziet, herken je vanuit jezelf. We zijn als spiegels en spiegelen hierin elkaar. Dat gebeurt ook tussen kinderen en ouders en alle andere soorten van relaties. Als je het maar wilt zien en kunt ontvangen als een schat. Pas als je op je eigen plek staat in je eigen leven, je eigen "dingen" herkent en erkent, kan je er ook voor de ander zijn. Dan krijg je het echte samen."

